

ETVS est illud & omnium atatum assensu comprobatum: Dies diem docet. Vt enim id in omnibus vita humanae partibus suo modo quotidiana experientia satis comprobatur: ita in eo quoque res publica literaria verum esse comperit, quod vel indies noui ingeniorum fetus eduntur: vel editi quidem & elaborati quodam, sed temporum iniuria, aut hominum imperitia inuidiae tenebris oppressi, in lucem tandem ac vita theatrum producuntur. Coeptierant hi Colmariensium fasti ante trecentos penè annos, à diligenti quodam monacho ordinis Prædicatorum, eiusdem urbis, operæpretium ducente, memoriâ rerum, quæ vel in ea urbe vel circa illo auro contigissent, inter efflorescentis suæ domus homines conseruari, quas illiterati suis studiis & occupationibus intenti, negligere, ac temporum progressu obliuioni mandare solerent. Eos deinde cum suæ ἐξήγησις fastos (quod ex ipso exemplari haud obscure animaduerti potuit) alij eiusdem instituti & collegij socij locupletauère, qui tamen suis quibusdam latebris occultati, in paucorum manus hæcenus deuenerunt. Allatus est is mihi liber, edita Basiliensi historia, ab amico, qui eum Dn. Nicolai Brieri Iurisconsulti, & S. Petri Basiliensis decani, viri antiquitatis Germanicæ peritissimi, & in conquirendis huius generis scriptoribus industrij & solertis, fuisse testabatur. Quem cum percurrissem, euidenter apparuit, eodem etiam Ioannem Stumpfium, in operoso illo rerum Helueticarum volumine contexendo, ante XL annos usum esse: nec dubium, hunc illi à Brieri, ut & alia multa, communicatum fuisse. Et si igitur priori parti, Annalibus nempe, minimi momenti res, nec ullo delectationis aut utilitatis fructu commendabiles, hinc inde aspersæ fuerint, utpote quando pluisset, quando traiectiones visa, quando porci Colmarienses subulcum lanias sent, & similia: tamen cum de oppidorum, castrorum ac cænobiorum in circum vicina regione ortu & incrementis, alijsq; eo seculo apud Alsatas gestis, scitu non indigna & utilia, cõplectantur, haud aspernandos esse duxi: præsertim cum & Stumpfio usui esse potuerint, eosq; in probatissimorum auctorum elencho, loco non indignos iudicârit. Humilibus itaq; & frivolis istis rebus, quæ fastidium parere poterât, resectis, cæteris omnibus, etiam iis quæ vel leuis tantum pretij esse videbantur, retentis, librum in hocce Scriptorum choro comparère volui: quod æquos & candidos omnes boni consulturos esse, confido.

CHRO-